

OZNANIJA

ŽUPNIJE ŠMARČA DUPLICA

24 september 2023

SLOMŠKOVA NEDELJA

Anton Martin Slomšek se je rodil 26. novembra 1800 na Slomu pri Ponikvi. Starši so ga skupaj z župnikom poslali na šolanje iz vaške nedeljske šole najprej v Celje in nato v Ljubljano, kjer se je spoprijateljil s pesnikom Prešernom, ter v Senj in Celovec. Novo mašo je po duhovniškem posvečenju obhajal septembra 1824.

Pastoralno delo je začel kot kaplan na Bizeljskem in nato v Novi Cerkvi pri Vojniku. Od tod je šel v celovško bogoslovje za duhovnega voditelja bogoslovcev, kjer je ostal do leta 1838. Pot ga je vodila v Vuzenico, kjer je bil šest let dušni pastir. Leta 1844 so mu dodelili službo kanonika na škofiji v Št. Andražu v Labotski dolini na današnjem avstrijskem Koroškem. Po dveh letih kanoniške službe se je vrnil v Celje, kjer je prevzel službi župnika in opata. Štiri mesece po zadnjem imenovanju je bil 5. julija 1846 v salzburški stolnici posvečen v škofa. Najpomembnejša Slomškova zasluga v času njegove škofovske službe je bil prenos škofijskega sedeža iz oddaljenega Št. Andraža v Maribor in preureditev škofijskih meja. Slovence na Štajerskem je združil v enotno škofijo, s čimer je zajezil potujčevanje. S tem se je zarisala narodnostna meja na severu, ki drži še danes. Mesto Maribor je postalo škofijsko središče in je doživelo razcvet v kulturnem, šolskem, versko-duhovnem in narodnostnem smislu.

Slomšek je bil velik kulturni delavec. Zavedal se je, da napredek raste s pomočjo pisane besede in zato je tudi sam veliko pisal. Dela je oblikoval od študentskih pesmi in kratkih pripovedi, mnogih, kasneje ponarodelih pesmi, do pridig, številnih člankov v *Drobtinica* in v različnih časopisih, vzgojnih knjig, kot npr. *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*, vse od opisov velikih slovenskih osebnosti do življenjepisov svetnikov ... Njegovo ustvarjalno pot je zaznamoval velik opus, saj je že v času njegovega življenja skupaj s ponatisi izšlo kar 50 tiskanih del.

Kulturno delo je dopolnjeval s spodbudami drugim, zato je preko slovenske založbe želel širiti tudi dobre in cenovno dostopne knjige. Oblast mu tega leta 1845 ni omogočila, zato je začel izdajati zbornik *Drobtinice*, ki je dolga letu prihajal v tisoče Slovenskih domov. Šest let kasneje je zaživela *Mohorjeva družba*, ki vse do danes opravlja pomembno kulturno in literarno poslanstvo.

Škof Slomšek si je močno prizadeval za duhovno in študijsko oblikovanje duhovnikov. Organiziral in vodil je duhovne vaje ter uvedel pastoralne konference. Z ljudskimi misijoni je pri vernikih poglobljal vero in jih povezoval na ravni župnij.

Slomškovo delo in življenje se umeščata v pomemben zgodovinski trenutek. Trud je usmerjal v krepitev narodne identitete in kulturnega napredka. Iz zgodovinskih dogodkov je hitro in prodorno izluščil pomembne odločitve za prihodnost.

Njegovo delo je za slovenski narod postalo kulturni spomenik. Zaradi kreposti, ki so ga v življenju odlikovale, in velikega dela je stekel postopek za njegovo beatifikacijo. Papež Janez Pavel II. (1978–2005) ga je 19. septembra 1999 v Mariboru slovesno razglasil častitljivega Božjega služabnika Antona Martina Slomška za blaženega.

V Cerkvi na Slovenskem se združujemo v molitvi, da bi bil blaženi škof Anton Martin Slomšek priznan tudi za svetnika.

EKUMENSKI DAN

Slomšek je bil tudi velik EKUMENSKI DELAVEC. V njegovi ljubezni do Cerkve ga je bolela needinost med kristjani, zato je vabil k delu in molitvi za preseganje žalostne razdeljenosti. Ustanovil je bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki jo je potrdil tedanji papež Pij IX. Pridružili so se ji kristjani iz vse Evrope. To bratovščino lahko razumemo kot temeljni kamen vsega nadaljnjega dela za edinost na Slovenskem in tudi širše. Za razumevanje njegovega ekumenskega prizadevanja je morda najbolj značilna njegova pridiga »Od krščanske sloge in edinosti v veri«, ki je bila objavljena leta 1850 v knjigi Apostolska hrana bogoljubnim dušam dana. V njej lahko izluščimo tri ključne teološke poudarke, ki jih škof Slomšek dojema kot temeljne značilnosti edinosti. Prvo je prizadevanje za edinost oz. edinost kot temeljna značilnost katoliškega verovanja. Drugo je zavezanost ali zvestoba svetemu izročilu, ki je pogoj edinosti v nauku. Tretja je razumevanje Cerkve kot Kristusovega mističnega telesa.

25. NEDELJA MED LETOM:

Iz 55,6-9; Flp 1,20c-24.27; Mt 20,1-16a: »je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?«

Današnja Božja beseda nam hoče povedati, da Bog vsakomur želi samo dobro. Gospod najema delavce za delo v vinogradu in tiste, ki so delali samo eno uro, plača enako kot tiste, ki so delali ves dan. Mar ni to krivica! Ogorčenje tistih, ki so delali ves dan, je upravičeno tako dolgo, dokler gospodar ne pove razlogov svojega ravnanja: » Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« Plačilo ni povezano z delom delavcev, ampak je nagrada, ki je povezana z Božjo velikodušnostjo. Zato imajo v nebesih prostor tisti, ki so živeli na zemlji le nekaj ur in niso bili sposobni narediti česa dobrega, in tisti, ki so se vse življenje žrtvovali in delali za dobro vsega človeštva. Takšna je Božja logika, ki jo moramo sprejeti, sicer ne bomo videli Božjega kraljestva. Bog je dober in usmiljen, zato naše oko naj ne bo hudobno in preračunljivo, ko si rečemo: delal bom to in to, da bom prišel v nebesa. Božje misli niso naše misli, kajti mi mislimo po človeško, Bog pa je daleč nad tem in želi vsakega človeka sprejeti v svoje kraljestvo, četudi se je spreobrnil na smrtni postelji. Vendar se na to grešnik ne more zanašati, saj nas Bog lahko pokliče nenadoma in zato ne bo časa za spreobrnjenje. Trudimo se vse življenje tako živeti, da bomo dobili svoje plačilo za delo v Božjem vinogradu, in privoščimo tudi tistim, ki so v to vložili manj truda.

Tudi mi smo pogosto prepričani, da Bog ne upošteva naših zaslug. Tudi mi smo prepričani, da si od Boga zaslužimo posebno obravnavo, a je žal ne dobimo. Zakaj torej takšna razlika med Božjimi in našimi mislimi? Njegova želja, da bi bil z nami, nas verjetno ne zanima kaj dosti. Ker njegovega hrepenenja ne zaznavamo, se med seboj primerjamo in tekmuje. Tresemo se, da ne bi imeli manj od drugih. To kaže, kako šibek je naš odnos z Bogom in kako neobčutljivi smo za njegovo hrepenenje. Zato ni čudno, če smo nevoščljivi in nam ta nevoščljivost jemlje veselje do drobnih čudežev življenja, ki jih Bog vsak dan dela za slehernega človeka. K sreči Bog ne odneha in nas sprašuje: »Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem?«

Po: E. Mozetič

petek: MIHAEL, GABRIJEL IN RAFAEL, NADANGELI

V Svetem pismu so po imenu predstavljeni trije Božji poslanci s posebnimi nalogami, zato jim pravimo nadangeli.

Mihael pomeni 'kdo kakor Bog?'. V molitvi, ki jo molimo občasno tudi v cerkvi, ga omenjamo kot zavetnika vesoljne Cerkve v boju zoper zalezovanje hudih duhov.

Gabriel pomeni po hebrejskem deblu 'božji mož' ali 'božji junak'. V Novi zavezi je največkrat upodobljen v zvezi z oznanjenjem Mariji.

Rafael, čigar ime pomeni 'božje zdravilo' ali 'Bog je ozdravil', se omenja v svetopisemski Tobijevi knjigi. »Jaz sem Rafael, eden izmed sedmih, ki stojimo pred Gospodom.« Velja za priprošnjika za zdravje in za spremljevalca na potovanjih.

SVETE MAŠE V TEM TEDNU

25. september	ponedeljek Sergij Radoneški, menih	7:00 – +Jože in Janez Škorjanc
26. september	torek Kozma in Damjan, mučenca	19:00 – +Frančiška Hribar
27. september	sreda Vincencij Pavelski, duhovnik	7:00 – Mariji za zdravje, sv. Krištofu za varno vožnjo
28. september	četrtek Venčeslav (Vaclav), mučenec	19:00 – +Rajko Spruk, vsi ++Tomelj
29. september	petek Mihael, Gabrijel in Rafael, nadangeli	7:00 – za zdravje moža
30. september	sobota Hieronim, duhovnik, cerkveni učitelj	19:00 – +Marija in Feliks Šarec
1. oktober	26. NEDELJA med letom Terezija Deteta Jezusa	ROŽNOVENSKA NEDELJA 8:00 –za farane 10:00 – +Primož Dobovšek 14:30 – HOMEK – romarski shod

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE CERKVE

V soboto, 30. septembra, ste za to opravilo lepo naprošene:

Karmen in Ida Matič ter Jana Brojan

Izdaja župnija Šmarca Duplica, Pot iz vasi 12, 1241 Kamnik

POR: 02312-0253219673

<http://www.smarca.net> - Odgovarja: Janez Gerčar, župnik – tel.: 01/ 839 43 68